

Nieuwe technologische snuffjes maken de mens maakbaarder dan ooit, maar is dat wenselijk?

Slotakkoord voor 'Schatten van doeners'

Bisschoppen Luc VAN LOOY en Johan BONNY gaan hert op met winnende vrijwilligers Petrus AUDENAERT en Marc DIETVORST

Marc Dietvorst en Jo Kemels gaan wekelijks muurklimmen in Mortsel. Uitbaters en klimgenoten leven met hen mee. © Lieve Wouters

Heel Sint-Gillis-Waas stond op zijn kop om Petrus Audenaerts nominatie als *Schat van een doener* te ondersteunen. © Frank Bahnmüller

- Week van de Vrijwilliger is hoogtepunt van vrijwilligersactie
- Filmpjes bekeken van Lapland tot Thailand, vele duizenden deden op een of andere wijze mee met de actie
- Wat hebben we geleerd? Dringend nood aan vrijwilligersbeleid voor parochies

Lieve WOUTERS & Jozefien VAN HUFFEL

Vandaag zet mgr. Luc Van Looy al vroeg in de ochtend vaart naar Sint-Gillis-Waas. Daar wordt hij om 8 uur door Petrus Audenaert verwacht op diens krantenronde in wzc De Kroon. In het muziekatelier straks belooft het er vrolijk toe te gaan. Mgr. Van Looy is immers van plan zijn accordeon boven te halen. Nadien zal hij de

handen uit de mouwen steken bij de maaltijd, om te eindigen met een feestelijke receptie met alle vrijwilligers in het rusthuis.

Morgen is het de beurt aan mgr. Johan Bonny om in vrijwilligersschoenen te staan. Samen met Marc Dietvorst gaat hij Jo Kemels ophalen. Dan gaat het richting klimmuur in Mortsel. Klimmen is immers Jo's hobby, en die kan hij alleen maar uitoefenen dankzij de wekelijkse afspraak met Marc. De bisschop is misschien gewoon om in liturgische context voeten te wassen, maar deze keer mag hij Jo's voeten in de aangepaste klimuitrusting helpen, die Marc voor hem ontwierp.

Audenaert en Dietvorst zijn twee van de zeven 'vrijwilligers uit de duizend' van wie de redactie een filmpje maakte. Daarop kon u vervolgens stemmen. Als winnaars krijgen zij tijdens deze Week van de Vrijwilliger (3 tot 11 maart) een bisschop mee als assistent. Een vruchtbare ontmoeting wordt het ongetwijfeld.

Daarmee brengen we nu ook onze vrijwilligersactie *Schatten van*

doeners tot een klinkend hoogtepunt. De actie mag gerust een succes worden genoemd. Vele duizenden lezers voelden er zich door aangesproken. Getuige daarvan de honderden brieven en e-mails die we mochten ontvangen over uw eigenste *Schat van een doener*. Pareltjes van dankbaarheid waren het, tweewekelijks terug te vinden in dit blad. Dankkaartjes met onze kabouter Sammy doorkruisten heel Vlaanderen.

Ook de filmpjeswedstrijd bracht een onverhoopt aantal mensen, van wie velen (nog) niet tot ons lezerspubliek behoorden, in contact met de actie. Er werd gestemd vanuit Lapland, Thailand en Egypte. Enthousiaste supporters van Petrus Audenaert, die in geen enkele vereniging een onbekende blijkt te zijn, zetten heel Sint-Gillis-Waas op zijn kop en schakelden de plaatselijke pers in om hun *Schat van een doener* te promoten.

In de stemformulieren bij de filmpjes waren vurige reacties te vinden, van „Niet te doen, die mannen” over „Go go go Lieve”

en „Succes, Odaake” tot „Nu maken ze geen zulke meer gelijk Eugene”. Ontroerend wordt het als je leest: „Ikzelf ben lid van +13 Heuvelland en ik zit daar nu al ongeveer vier jaar in en het vuur dat de pluswerking in mij heeft doen branden is nog steeds niet gedoofd. Sterker nog, het brandt nog feller!” En of we het eens kunnen zijn met deze: „Allemaal prachtmensen en het kiezen is voor mij heel moeilijk. Ze verdienen het allen!”

Een vervolg van de actie? Waarom niet in de vorm van een heus vrijwilligersbeleid voor parochies?

De Franse krant *La Croix* stuurde een correspondentie naar onze redactie om een verslag te maken van dit 'positief signaal' in de Belgische Kerk, dat „beslist nog een vervolg” moest krijgen.

Met het boek *De daad bij het Woord* (Halewijn, 2011) wil de vrij-

willigersactie van *KERK & leven* een steen in de rivier verleggen wat betreft het vrijwilligerswerk in parochies. Hier speelt immers een actuele problematiek, die nog te weinig onderkend wordt. Het vrijwilligerslandschap is de jongste tientallen jaren enorm aan het schuiven gegaan onder invloed van maatschappelijke factoren zoals vergrijzing, mobiliteit, democratisering van het onderwijs, prestatiedruk. Vrijwilligers engageren zich vandaag liever voor taken die duidelijk afgebakend zijn in omvang, terwijl de duiveldoet-al een zeldzaamheid wordt.

Het vrijwilligersprofiel wordt complexer en meer verscheiden. Wie daarmee geen rekening houdt, heeft moeite om nieuwe vrijwilligers aan te trekken. Dat ondervinden onze parochies des te meer. Een gecoördineerd vrijwilligersbeleid dringt zich dan ook op. Met het boek lichten we een tip op van de sluier hoe zo'n beleid er zou kunnen uitzien.

Alle bestelinfo voor *De daad bij het Woord* vindt u op bladzijde 15.